

Angel Vergara and yes I said yes I will Yes.

Sep 7 — 25, 2012 | Brussels

Galerie Almine Rech is trots u, gespreid over al haar ruimten, haar eerste solotentoonstelling met nieuw werk van Angel Vergara (Mieres, Spanje, 1958) te kunnen voorstellen.

Angel Vergara, die op de laatste Biënnale van Venetië zijn thuisland België vertegenwoordigde met de sterk opgemerkte installatie « Feuilleton. De zeven hoofdzonden »*, werkt hier verder op de manier die al jarenlang de zijne is: hij monteert en groepeerd bewegende beelden die hij uit de media haalt om ze vervolgens in een soort gevecht met de tijd te overschilderen zodat ze enerzijds verdwijnen maar anderzijds door de verf die eroverheen komt te zitten, aan kleurigheid, dikte en consistentie winnen. De activiteit van de schilder – reeksen toetsen en ingehouden of brede gestes waarvoor hij gebruikmaakt van erg uiteenlopende instrumenten – kruipt als het ware in de beelden en doet ze tot hun recht komen. Hij zit ze op de hielen maar lijkt ze nooit te kunnen achterhalen. Dat laatste is essentieel, want zo roept hij een andere tijdelijkheid op, zo creëert hij ten opzichte van de beelden de afstand die nodig is om ons mee te voeren naar de geheel eigen wereld van het maken van een kunstwerk.

Zijn nieuwe project voert ons mee naar de wereld van een van de grootste literaire verhalen van de moderne tijd. Als titel voor zijn project koos Vergara inderdaad de laatste woorden van James Joyces Ulysses: ‘and yes I said yes I will Yes’. Dit door zijn herhaling sterk benadrukte ‘ja’ is voor hem een verwoording van de jubel waaraan zijn schilderkunst ontspringt. De kunstenaar laat zich voor zijn eigen fictie inspireren door het verhaal van Joyce en komt zo tot een videomontage met een casting van beroemdheden die niet van onze schermen zijn weg te branden: Leonardo DiCaprio, Isabelle Huppert, Lady Gaga en anderen trekken door de typische gebieden van Vergara’s imaginaire wereld en staan ten dienste van de tijdelijkheid van zijn artistieke activiteit – één dag lang schilderen op en te midden van bewegende beelden. Dat het daarbij om een tocht gaat, wordt letterlijk en figuurlijk in de verf gezet. Soms valt de beweging stil in wat je momentopnamen zou kunnen noemen, en met die schilderijen bouwt Vergara in de galerie een hele mise-en-scène.

Met de opstelling nodigt de kunstenaar ons uit om zelf op tocht te gaan en ons al kijkend dwars door de geijkte beelden en modellen van onze tijd te laten meevoeren naar een esthetische horizon waar de mogelijkheid van een bevrijde schilderkunst daagt, waar blijkt dat het aantal mogelijkheden oneindig is...

* In een aangrenzende zaal wordt ‘Feuilleton. De zeven hoofdzonden’ getoond. Deze installatie met haar zeven gelijktijdige projecties is ook te zien op de Printemps de Septembre in Toulouse (van 28 september tot 21 oktober 2012) en tijdens de reprise van de tentoonstelling ‘Art and press’ (zopas georganiseerd in de Martin Gropius Bau in Berlijn) in het ZKM (Zentrum für Kunst und Medientechnologie) in Karlsruhe (van 16 september 2012 tot 10 maart 2013).